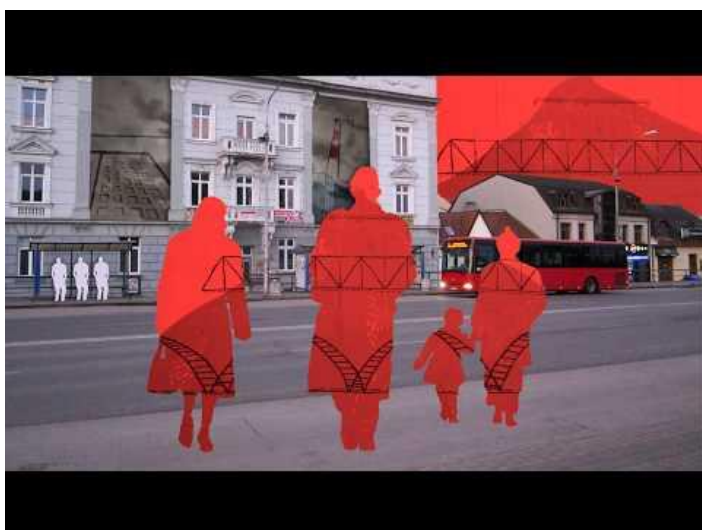

7.03 Film

Nový experimentálny film „Trenčín (2018)“

Príležitostný umelec **Andrej Danóczy** z Trenčína sa podľa jeho slov vo voľnom čase venuje nielen tvorbe experimentálnej hudby, ale aj foteniu, kresleniu či dokonca práci s filmom. Len nedávno dokončil svoj posledný experimentálny výtvarný film s príznačným názvom „Trenčín (2018)“.

Vzhľadom k zaujímavému formálnemu spracovaniu si určite

zaslúži pozornosť, hoci ako sám tvrdí, nie je to film o Trenčíne, ale skôr film, ktorý sa téme mesta venuje. Práca na filme mu podľa jeho slov trvala približne šesť týždňov.

„Myslím, že jedným zo stimulov k začatiu tohto dlhšie zamýšľaného projektu bola maľ-

ba „I love you“ od **Sandry Popad'ákovéj** z podchodu pod Hasičskou ulicou, ktorá vznikla počas festivalu Fest Art. Z malieb v podchode sa vo filme ešte objaví „Váh“ od Vyšinutej Kristy. Napriek tomu, že Trenčín, rovnako ako všetky moje filmy, nie je primárne vytvorený pre konkrétnu skupinu ľudí, nehľadá si k divákovi cestu, ale naopak, počíta s divákom, ktorý bude ochotný pristúpiť na jeho jazyk,“ prezradil Andrej o svojom novom filme.

Zároveň dodal, že spomínaný krátky film nekladie žiadne otázky a nehrá sa ani na dokument. Ukazuje ale známe trenčianske stavby, sochy, zákutia, obrazy a ich časti v iných, často

výtvarne deformovaných konšteláciách. Surrealistickú poetiku v ňom podfarbujú záhadne sugestívne zvukové ilustrácie.

Vo filme podľa neho však chýba najväčšia dominanta mesta – Trenčiansky hrad. „Z neho tu nájdeme len jednu časť, konkrétne administratívnu budovu, ktorá bola tento rok asanovaná. Z asanovaných stavieb nesmie chýbať najvýznamnejšia trenčianska stavba 20. storočia Sázelova vila, ktorá sa nachádzala v Kollárovej štvrti. Nájdeme tu aj „lízatka“ na futbalovom štadióne či odstránené umelecké diela nachádzajúce sa vo verejnom priestore,“ upresnil Andrej Danóczi na margo svojho nového filmu.

www.dnes24.sk 31.01.2019

Pomocná evidencia 076/1/2019

Festival Ekotopfilm – Envirofilm zavítal do Trenčína

Medzinárodný filmový festival Ekotopfilm – Envirofilm zavítal v dňoch 15. – 16. apríla do Cinemax Trenčín. Pre návštevníkov priniesol pestrý program dokumentárnych filmov, ktoré preniesli diváka prostredníctvom filmového plátna do divokej prírody, ale aj priamo do centra nelegálneho obchodu. Okrem jedinečných filmov z celého sveta festival počas dvoch dní ponúkal aj sprievodné diskusie.

Cieľom festivalu je inšpiratívnym spôsobom meniť správanie spoločnosti vo vzťahu k životnému prostrediu a vytvárať priestor k otvorenej diskusii o otázkach trvalo udržateľného rozvoja. V rámci celoročnej TOUR prináša festival Ekotopfilm

– Envirofilm do regiónov Slovenska výber najlepších filmov aktuálneho ročníka.

„Naša spoločnosť sa mení, naše prostredie je už iné. Obdobie, ktoré v súčasnosti žijeme je výrazne ovplyvnené ľudskou činnosťou. Vidíme to v našich festivalových filmoch každý rok. Tento rok premietame niekoľko filmov, ktoré dokazujú, že naša planéta je už odlišná, ako sme ju poznali. Ľudia často myslia iba na svoj komfort a neplánujú zmeniť svoj životný štýl. My sa snažíme verejnosť inšpirovať k zmene,“ vysvetľuje zmysel podujatia generálny riaditeľ festivalu **Peter Lím**.

Podujatie privítal aj primátor Trenčína **Richard Rybníček**: „Tento festival mám rád, ponúka silné myšlienky a pravdy o našom svete a prostredí okolo nás. Preto si vážim ľudí, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k jeho zrodeniu a tradícii. Teším sa, že organizátori si za jednu zo zastávok, kde si môžeme pozrieť skvelé dokumenty a porozprávať sa o nich, zvolili opäť aj Trenčín. Ekotopfilm vnímam ako prehliadku filmového umenia, zaujímavého pohľadu na krajiny a problémy sveta a aj ako upozornenie na stav našej planéty. Pretože je to o nás, o tom, aký prístup k nášmu okoliu si vyberieme – a len dúfam, že zodpovednosť preváži nad ľahostajnosťou a nevšímavosťou.“

Filmový festival Ekotopfilm – Envirofilm patril aj Junior festivalu pre vopred prihlásené základné a stredné školy. Program bol obohatený o inšpiratívne diskusie. V diskusii „Domácnosť bez odpadov“ dal **Branislav Moňok** zo združenia Priatelia Zeme návštevníkom návod na to, ako predchádzať

vzniku odpadov a ako ich správne triediť, keď už raz našli cestu do našich domovov.

www.trencin.sk 16.04.2019

Pomocná evidencia 286/1/2019

Filmová legenda Pavol Barabáš má 60 rokov

V piatok 13. septembra sa oceňovaný filmový tvorca a trenčiansky rodák **Pavol Barabáš** dožil 60 rokov. Slovenský režisér a scenárista nakrútil desiatky dokumentárnych filmov z najodľahlejších oblastí sveta. Jeho snímky spája vždy silný príbeh, doposiaľ neobjavené čarovné miesta a neuveriteľné výkony ľudí v extrémnych podmienkach.

„Túžil som spoznať najvyššie hory sveta, precestoval som západné Himaláje, Hindúkuš, Karakoram aj čínsky Pamír. Tam som pochopil, že ľudia pod horami vyznávajú rovnakú filozofiu života - je to skromnosť, pokora a pomoc všetkým, čo sa v horách pohybujú,“ uviedol cestovateľ.

Režisér má za sebou má množstvo objavných expedícií, od nájdenia civilizáciou nedotknutých ľudí doby kamennej v pralesoch v Novej Guinei, cez spoluobjavenia megajaskyne na venezuelskej stolovej hore Chimantá až po absolvovanie prvého prechodu Ellsworthovho pohoria v Antarktíde. Nakrúcal v neprístupnej divočine, dravých riekach, na ľadových štítoch i hlbokých jaskyniach, ďaleko od civilizácie.

Pavol Barabáš sa narodil 13. septembra 1959 v Trenčíne ako najmladší z troch súrodencov. Už v detstve bol odvážny.

“Každú nedeľu sme chodievali spolu do bojnickej zoolo- gickej záhrady. Manželka mu nachystala omrvinky pre kačičky, veľmi ho bavilo krmiť ich. V tomto čase sa začali aj jeho obja- vitel'ské cesty. Mal len tri roky, keď sám vliezol do autobusu. Myslel si, že všetky chodia do zoo. Našli ho až voľakde v Necpaloch, policajti nám ho priviedli domov,” zaspomínal si na synove túlavé topánky jeho otec **Jaroslav Barabáš**. V rodine okrem lásky k prírode získal Pavol aj vzťah k technike. K foto- grafovaniu mali blízko otec aj dedo Barabášovci.

Budúci filmár vyštudoval zvukovú a obrazovú techniku na Vysokej škole technickej v Bratislave. Na škole bol jeho profesorom horolezec **Jozef Psotka**. Práve on ho „zaštepil“ láskou k dobrodružstvu.“

„Vyrastal som v období, keď sa začí- nalo československé himalájske dobro- družstvo. Hltal som každú správu o na- šich horolezcoch, v štrnástich rokoch som vstúpil do horolezeckého oddielu, to obdobie som veľmi intenzívne prežíval vo Vysokých Tat- rách,“ uviedol Pavol Barabáš v jednom z rozhovorov. Už ako študent robil nosiča na Zbojnícku chatu. Rád kreslil aj vtipy.

Filmovanie mal v pracovnej náplni v Športfilme, kde istý čas pracoval. Odtiaľ ho vyslali na olympiádu v Seattli, na majstrov- stvá sveta v rôznych športoch. Neskôr robil v reklamnej agen- túre a tam dospel do štádia, keď chcel zviditeľniť ľudí, ktorí dosahovali perfektné výsledky vďaka tvrdej sebadisciplíne, ale nikto o nich nevedel. Tak vznikli Barabášove prvé dokumenty o skialpinizme, horskej službe či horolezcoch. Istý čas mu filmy nepremietali.

„Keď Mečiar ako predseda vlády organizoval výstup na Everest, oslovil ho, aby vyniesol vlajku na vrchol. Keď už boli

v troch štvrtinách cesty, dozvedel sa, že nejde o vlajku Slovenskej republiky, ale o vlajku politickej strany. Tak sa obrátil na päte a vrátil sa dole. Spôsobil si tým problémy. Všade po svete sa jeho filmy hrali, ale doma nie,“ poznamenal otec režiséra.

Pavol Barabáš sa preto rozhodol založiť svoje produkčné

štúdio K2, ktoré sa orientuje sa na vlastnú tvorbu. Vyrába aj TV seriály. Takým sa stal aj 26-dielny dokumentárny seriál „Radosť zo života“. Z tvorby režiséra vynikli filmy „Ka-

rakoram Highway“ (1995), „Cez divoký Baltistan“ (1995), „80 metrov pod vrcholom“ (1997), „Budhizmus na streche sveta“ (1998). Filmom „Tajomné Mamberamo“ (2000) sa Pavol Barabáš prvý raz zúčastnil na festivale Envirofilm v roku 2001 a hneď si odniesol hlavnú cenu - Grand Prix festivalu. Z toho obdobia pochádzaj aj snímky „Expedícia Sibír“ (2001), „Mustang“ (2001).

Krásy Slovenska zachytil vo filmoch o našich veľhorách – „Tatry mystérium“ (2003), „Premeny Tatier“ (2006), „Vysoké Tatry - divočina zamrznutá v čase“ (2007). Divákov zaujal aj ďalší dokument „Bhután - hľadanie šťastia“ (2008), kde namiesto hrubého domáceho produktu presadzuje kráľ hrubé domáce šťastie. Divácku obec zaujala aj snímka „Mongolsko v tieni Džingischána“ (2010). Na tejto expedícii sa zúčastnil aj filmár **Juraj Barabáš**.

Za svoje filmárske umenie v snímke „Sloboda pod nákladom“ (2016) si Pavol Barabáš opäť vyslúžil hrst' ocenení, a to z Kanady, Poľska, Španielska či Argentíny. Medzi najprestížnejšie patrí to z Medzinárodného festivalu alpských filmov (Festival international du film alpin, FIFAD) vo Švajčiarsku,

kde si film odniesol najvyššie ocenenie Diable d'Or v kategórii Svetová kultúra.

V kinách zarezonovala aj snímka „Tieň jaguára“ (2018). Vo

vo svojom ostatnom dokumente „Svetotzár Stračina“ (2019) vzdal Pavol Barabáš poctu významnému slovenskému skladateľovi.

Pavol Barabáš je držiteľom Ceny Ruda Slobodu, ktorá sa udeľuje za audiovizuálne dielo

z oblasti hranej, dokumentárnej alebo animovanej tvorby. Rovnako aj prestížneho ocenenia Krištáľové krídlo v roku 2003 v kategórii Divadlo a audiovizuálne umenie. Za dlhodobý prínos do audiovizuálnej tvorby s environmentálnou tematikou mu na

12. Medzinárodnom festivale filmov o životnom prostredí (Envirofilm) v roku 2006 udelili Cenu Únie slovenských televíznych tvorcov a Literárneho fondu za dlhodobý prínos k audiovizuálnej tvorbe s environmentálnou temati-

kou. O rok neskôr ho ocenili Cenou ministra kultúry SR za film „Vysoké Tatry - divočina zamrznutá v čase“. Na medzinárodnom festivale Ekotopfilm 2007 získal prestížnu cenu prezidenta SR za film „Tepuy“.

Zviditeľnil sa aj ako spoluautor knihy „Spod krošne veselo i vážne“ (1991).

www.teraz.sk 13.09.2019

Pomocná evidencia 663/1/2019

Festival dobrodružných filmov HoryZonty

Mrazivé dobrodružstvá bikera **Jana Kopku** a horolezca **Gabriela Čmárika** uzavreli v sobotu 9. novembra večer 14. ročník festivalu dobrodružných filmov HoryZonty. Grand prix si z filmovej súťaže odniesla snímka „Značkár Stefanik trail“ režiséra **Viliama Bendíka**, film získal aj cenu divákov. Filmy zaujali rôznorodosťou, krásnymi zábermi, športovými výkonmi i humorom, nechýbali ani environmentálne témy.

Na festivale, ktorý sa konal od štvrtka 7. novembra do soboty 9. novembra v tren-

čianskom kine Hviezda a klube Lúč, bolo uvedených celkovo 52 filmov. Súťažných filmových snímok neprofesionálnych autorov do hlavného programu organizátori zaradili trinásť. Na víťaznom filme Viliama Bendíka odborná porota ocenila „silný osobný príbeh hlavného protagonistu, ktorý prináša zaujímavý pohľad na vzťah otca a syna a zároveň odhaľuje pohľad na zákulisie a priebeh Stefanik trail“.

Cenou poroty za úprimnosť bola ocenená snímka **Jakuba Pigu** „Rila & Pirin“, titul „Zo života meteorológa“ sa stal najlepším filmom natočeným na Slovensku. Z nesúťažných filmových diel zarezonoval oscarový dokument „Free Solo“, v ohlasoch nezaostával ani austrálsky film „Z najnižšieho bodu Austrálie po najvyšší“, britská filmová snímka „Rozdelené“, ale ani snímky „Strážcovia prírody I a II“ z dielne slovenského tvorcu **Michala Gálika**, ktoré zaujali nielen divákov v hlavnom programe, ale aj žiakov a študentov počas premietaní pre školy.

Okrem filmárov a hostí festival poskytol opäť priestor aj fotografom z radov širokej verejnosti. Tí sa mohli zapojiť do fotosúťaže na tému „Na ceste“ a, ako hovorí

členka poroty **Zuzana Jargašová**, porota mala svoju úlohu výrazne ťažšiu ako po minulé roky.

Do súťaže sa prihlásilo rekordné množstvo autorov a počet snímok

sa blížil k štyrom stovkám. „Zúčastnili sa ako amatéri, tak profesionáli a s radosťou sme si prezerali aj veľa študentských fotografií z umeleckých škôl,“ opisuje dojmy poroty, ktorá sa jednohlasne cenu Grand Prix rozhodla udeliť dielu **Petra Hollého**.

„Aj tento rok sme mali šťastie na hostí,“ hovorí hlavná organizátorka festivalu **Mária Dutková**, pre ktorú je výber účinkujúcich hostí každý rok jedným z kľúčových bodov niekoľkomesačných príprav. To, že sa to podarilo, potvrdil hneď prvý festivalový večer, keď v kinosále Hviezdy nezostalo snáď jediné prázdne miesto.

Charizmatický tatarský chatár a nosič **Viktor Beránek**, ktorý

začal s vysokohorským nosením pred päťdesiatimi rokmi, si získal trenčianske publikum autentickým prejavom, humorom a mnohými historkami, napríklad aj o tom, ako vyhnal z dolinky pod sedlom Váhy medvedicu alebo ako sa mu podarilo uniknúť z ľadovcovej trhliny.

Piatok večer patrilo pódium výbornej českej horolezkyni, ale aj rozprávačke **Kláre Kolouchovej**. Divácky zaujímavé boli aj osobné príbehy bežcov **Jána Hazuchu** a **Paliho** a **Martina Urbaníkovcov**, ktorí sa

predstavili v popoludňajších filmovo-prezentačných blokoch v kine Hviezda. Klub Lúč zaplnilo pútavé rozprávanie cestovateľa a ochranára **Tomáša Šmátralu**.

Svoju rozmanitosť festival naplno potvrdil v sobotu dopoludnia, keď sa po dvoch dňoch v kinosále presunul do ulíc mesta a Zátoky pokoja. Ani sychravé jesenné počasie neodradilo účastníkov bohatých sprievodných podujatí a k už tradičnému Behu o pohár festivalu, nosičským pretekom či psím záprahom mohla v premiére pribudnúť aj Detská Tour de HoryZonty a súťaž v najrýchlejšom prechode slacklinu.

Popoludní sa v kine Hviezda mohli návštevníci zapojiť do tvorivých workshopov a porozprávať sa s dobrovoľníkmi Zelenej hliadky a Knižnice vecí Trenčín.

Spokojní boli nielen organizátori jednotlivých sprievodných podujatí, ale aj riaditeľka festivalu: „Záujem o outdoorové filmy a tento typ podujatia je v Trenčine stále veľký. Sme šťastní, že môžeme vytvárať pre ľudí pekné zážitky a vd'ачní, keď prídu,“ vyjadruje svoju vd'aku návštevníkom festivalu Mária Dutková.

Projekcie filmov, prezentácie, súťaže a mnohé sprievodné podujatia sa mohli konať aj vďaka podpore Mesta Trenčín, Trenčianskeho samosprávneho kraja, Audiovizuálneho fondu a ďalších partnerov.

www.sme.sk 09.11.2019

Pomocná evidencia 841/1/2019

Stredoškooláci pomáhali pri nakrúcaní filmu

V Trenčíne a okolí sa počas minulého týždňa nakrúcal film s názvom „Nočné správy“. Režisérke **Daniele Slávikovej** pri práci pomáhali aj študenti Školy umeleckého priemyslu Trenčín z odboru Fotografický dizajn.

Študenti strednej školy tak mali možnosť spolupracovať na spoločnom projekte s Univerzitou Tomáša Baťu v Zlíne, ateliérom Audiovizuálnej tvorby. Natáčanie prebiehalo počas štyroch dní na troch rôznych lokáciách. Dve z nich boli situované v meste Trenčín a jedna v kultúrnom dome v Mníchovej Lehote.

„Priamo zažili výrobu filmu a jeho kreatívny proces. Počas workshopu vytvárali aj vlastné výstupy v podobe fotografií a videa. Počas najväčšieho natáčacieho dňa v Mníchovej Lehote si mohli vyskúšať aj hereckú akciu v komparzných scénach,“ informoval **Patrik Kubizna** z občianskeho združenia Trakt, ktoré projekt organizovalo. Počas projektu využívali profesionálnu techniku z Univerzity Tomáša Baťu.

„Projekty podobného typu, kedy vysoká škola spolupracuje so strednou školou, sú veľmi ojedinelé. Prinášajú však bohaté

skúsenosti pre stredoškolákov ale aj pre študentov vysokých škôl, ktorí sa učia novým spoluprácam,“ dodal Patrik Kubizna.

Študentov Školy umeleckého priemyslu Trenčín potešila aj teoretická časť prípravy filmu a diskusia s tvorcami.

www.sme.sk 19.11.2019

Pomocná evidencia 876/1/2019